

MUSTAFA HOŞ

ABLUKA

DESTEK YAYINLARI: 407

ARAŞTIRMA: 122

ABLUKA / MUSTAFA HOŞ

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Editör: Lube Ayar

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Ocak 2014

1.-9.Baskı: Ocak 2014

Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4994-05-2

© Destek Yayınları

İnönü Cad. 33/4 Gümüşsuyu Beyoğlu / İstanbul

Tel:(0212) 252 22 42

Fax:(0212) 252 22 43

www.destekyayinlari.com

info@destekyayinlari.com

[facebook.com/ DestekYayinevi](https://facebook.com/DestekYayinevi)

twitter.com/destekyayinlari

İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri

Matbaa Sertifika No: 10614

Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8

Yenibosna – Bahçelievler / İstanbul

Tel: (0212) 496 11 11

MUSTAFA HOŞ

ABLUKA

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	13
------------	----

1. BÖLÜM

Abluka'dan Önce.....	17
“Alo Ben Hasan Doğan...”	19
Başbakanın Kuzeni “Yardımcı” Oldu	23
Şantiyede Bir Danışman: Yalçın Akdoğan	27
Ahmet Hakan: “Bir Ayağımız AKP'ye Yakın Olsun.”	29
Medya Grup Başkanı: Serhat Albayrak	31
Şamil Tayyar:	
“Destek Ver, Yayın Yönetmeni Olayım.”	33
Mustafa Karaalioglu'nun Gruba Katılımı	35
Akp Bastırmaya Başladı	39
Ve “İkinci Cumhuriyetçiler”	41
“Medya Ablukası” Başlıyor	45
İnternet Sitelerinde “Dinci Kanal” Propagandası	47

Anadolu Grubu’nun “Tavri”	49
Gökten “Yardımcı” Yağıyor.....	51
Şamil Tayyar ve Ankara Masası’nın Sonu.....	53
“Ebruli Türkiye” ve Yılbaşı.....	55
Türkiye’nin Kaybı: Hasan Doğan	57
Hükümetin “27 Nisan” Korkusu.....	61
Hasan Doğan’ın TFF Başkanlığı	63
“Çatala Dikkat Edin...”	65
“Ellerinizden Öperim Sayın Bakanım...”	67
Sizin Hiç “Abi”niz Öldü mü?.....	71

2. BÖLÜM

Yeni Bir Macera / Doğuş Grubu.....	73
Stüdyodan Sokağa Dönüş	77
Mahmur Kampı’ndaki PKK’lılar	81
Ruşen Çakır Krizi.....	83
“O Madenin Sahibi Kim Biliyor musun Sen?”	87
Hükümet, Esad İçin Muhabirin Kovulmasını İstedi.....	89
Bakandan İki Saatlik Canlı Yayın Talebi	91
Ntv, Dağlık Karabağ’a Girince.....	93
Rabia Kader İlk Kez Canlı Yayında.....	97
Turgutlu’yu Cehenneme Çeviren Maden.....	99
90 Dakika ve Haydi Gel Bizimle Ol	
Neden Kaldırıldı?.....	103

Başbakan, Ahmet Hakan'ı İstemedi	105
Kahraman Sadıkoğlu ve “Denizkondu”su	107
Telefonla Helikopter Düşürmek!	109
Haber Atlatmanın Dayanılmaz Hafıflığı!	113
Ferit Şahenk'ten Tebrik Telefonu	115
Başsavcıya “Abluka”	117
Neden İlhan Cihaner?	121
Zaman'Daki Tabancalı Yazı.....	125
Bülent Arınç: “Tuh Sana!”	127
Bülent Arınç'ın NTV'deki “Fetih Gezisi”	131
Erdoğan'ın Hayalindeki Medya	133
Başbakanın Sözlerine “Sansür”	135
Başbakanlık'ta “Hazır Soru” Dönemi.....	137

3. BÖLÜM

Akp ve Cemaatin Medya Dizaynı

Oda TV Operasyonu.....	139
Ahmet Şık: “Bu Yeni Ergenekon'la da Mücadele Edeceğim.”	141
Nedim Şener: “Polisin Kestiği Parmak Acıyor!”	143
Medyaya “Güç Gösterisi”	147
Telefonla Helikopter Düşürmenin İddianamesi	149
Milliyet ve Vatan Artık Demirören'in.....	153
MHP'ye “Seks Kaseti” Operasyonu	155

4. BÖLÜM

Ustalık Dönemi Şaheseri:

3 Temmuz Operasyonu.....	157
Savcı/Polis/Medya/AKP/Cemaat Bir, Fenerbahçe Tek.....	157
“Spor Yazarı” Hüseyin Gülerce	161
Sesinin Çıkaranın Vay Haline!.....	165
Medyanın Operasyondaki Rolü	167
3 Temmuz ve Galatasaray	171
2658/140585 3 Temmuz Darbe Numarası	171

5. BÖLÜM

Pennsylvania’da “Huzura Varan” Gazeteciler.....	175
Türk Medyasının Pennsylvania Seferleri	175
Ali Atıf Bir’in “Dönüşümü”	179
Her Devrin Nazlı Ilıcak’ı	181
Başbakanlık’ta Medyaya Ayar Zirvesi	183
Aydın Doğan, Rasim’in Kapısında.....	185
Topyekûn Bir Ayıp: Roboski Sansürü.....	191

6. BÖLÜM

AKP/Cemaat Yol Ayrımında	193
Mit Bahçesinde “Derin Devlet Savaşı”.....	195
Zaman’dan Başbakana Mesaj	199

Medyada “7 Şubat Krizi” Nasıl Yorumlandı?	201
“AKP/Cemaat İttifakı Sona Erdi.”	203
Rezil Medya Atışmalarının “İyi Yanı”	205
“Öcalan Burada, Fethullah Gülen Orada.”	207
“AKP, ÖYM’leri Kullandı ve Attı.”	209
İşsizliğimin Üçüncü Yılı	211
Yiğit Bulut’tan İş Teklifi	213
24’ün Yeni Patronuyla Yüz Yüze.....	215
“Ya Biat Et ya Düşman Ol!”	219

7. BÖLÜM

Direnış Günlerinde Artı 1

Üç Buçuk Yıl Sonra Yeniden	221
Reyhanlı Saldırısıyla İşe Başladık	223
Ve Patronlar Ortaya Çıktı.....	225
Taksim Uyanıyor	227
Gezi Parkı’ndan Kesintisiz Canlı Yayın	229
Habertürk’ün Reklamlarını	
Dert Edinen Başbakan	231
Erdoğan-Arınç Gerginliği.....	233
Gezi’ye Karşı “Kısasa Kısas” Stratejisi.....	235
Artı 1’e Getirilen DVD	237
Camide İçki İçildi Yalanı	239
Divan Otel’e Polis Baskını.....	241
Mustafa Hoş Görüşme Odasına!	243

Ana Habere Müdahale Başladı.....	247
Ali İsmail'in Ardından... ..	251
İsimsiz Kahramanlara... ..	255

8. BÖLÜM

Neo-Türkiye'nin "Pembe" Medyası.....	259
Habertürk'te Olaylar Olaylar... ..	261
Başbakan-Yasin Al Kadı-M. Fatih Saraç Üçgeni	267
Gezi, NTV'ye "Kepenk" Oldu	273
Cihat Operasyon Merkezi: Yeni Şafak.....	277
İktidarın TMSF Sopası!	281
Devlet Gazetesi Akşam.....	285
Bir Ergenekon Gazetesi: Taraf.....	287
Trt ve Aa'nın Acınası Hali	289
"Biat Pengueni" ve Yandaş İnci Kefali.....	291

9. BÖLÜM

Dershane Bahçesinde "Derin Devlet Savaşı"	293
İktidar Oyunu Devam Ediyor.....	297
Yükseliş ve Düşüş	299
Yeni Toplumsal Merkez.....	301
Sol'un Siyasal Çözülüşü	303
"Mustafa Erdoğan'ın Kaseti Çıktı!"	305
Başbakan, Hubris Sendromu'na mı Yakalandı?	307
Kamu Rantı Arttıkça Medya Özgürlüğü Azaldı	311

10. BÖLÜM

Son Tahlilde.....	315
AKP-Cemaat Arasındaki	
Büyük Yarılma: 17 Aralık.....	315
Pennsylvania'dan Bu Kez Beddua Yağmuru.....	323

BENİMLE YAPILAN RÖPORTAJLAR.....327

“NTV, Gepetto’ların Ağaç Yonttuğu Yer.”	327
“Büyük Bir Linç ve Tecrit Yaşadım.”	335
“Omurgasız Olup Ayakta Durabilen Tek Canlı Türü	
Bu Yavşak Gazetecilerdir!”	345
“Zamanın Ruhuna Rağmen Yaşanabiliyor Ama	
Gazetecilik Yapmak Zor.”	359
“Korkma. Cesaret de Bulaşıcıdır!”	367
“Neo-Türkiye’de Hafıza En Büyük Düşman.”	383

BLOG YAZILARIM

Fenerbahçe Operasyonunda Yanıtsız Sorular	387
İtaatsizlerin 3. Çağlayan Seferi	391
Akp-Cemaat Truva Atı ve İtaatsiz Fenerbahçe.....	397
Abluka Kadabra ya da Değiş Tonton Biat Et.....	401
Yeni Medya Yeni Umutlar	403
Gezi Direnişi’nde Yaralanan Gazetecilerin Listesi:.....	405
Gezi Direnişi’nde İşsiz Kalan Gazetecilerin Listesi:.....	413

ÖNSÖZ

Zonguldak'ta İnanış gazetesinde çeyrek asır önceydi. Elime bir fotoğraf makinesi verildi, “Git, haber bul” dendi.

Haber nasıl bulunurdu bilmiyordum. Makineyi boynuma taktım yürüdüm kalabalığa karıştım. Sağa sola baka baka yürüyordum. Birden bir adam düştü önüme. Sonra bir tane daha... Bir tane daha... Gökten adam yağıyordu. Heyecanlandım. Ellerim titredi. Makineyi kaldırıp son düşeni havada çekemedim. Yerde yatan adamlara doğrulttum makineyi, bastım deklanşöre. Can havliyle kıvrana, “Geçmiş olsun ne oldu?” diye sordum. “Tente üstünde yemek yiyorduk, yırtıldı” diyebildi, bayıldı.

Ben deklanşöre basıp duruyorum. Bir kadın bağıırıyordu. “Allah belanı versin! Fotoğraf çekeceğine yardım etsene. Hastaneye götürsene!”

Fotoğraf mı çekmeliyim, yardım mı etmeliyim bilemiyordum ki. Makineyi bırakıp yardım ettim. Haber ararken tepeme haber düşmüştü. İlk günümde manşet oldum.

Sonrasında da hep ya haber üstüme düştü ya da ben haberin üstüne düştüm. Öyle girdi ki kanıma bu meslek, şu hayatta ekmek ne ise, su ne ise o oldu benim için... Taşrada başlayan öyküm, önce Ankara'ya sonra İstanbul'a uzandı. Çok şey gördüm çok şey yaşadım. İktidarlar değişti benim tutkum hep aynı kaldı. Haber uğruna kaç kez ölüme gidip geldim, kaç kez işsiz kaldım, kaç kez tehdit edildim hatırlamıyorum bile... Gerçeğin peşinde koşmaktan hiç yorulmadım.

Sonra bir gün bir haksızlığa “abluka” dedim. Hayatım baştan sona değişti. O günün üzerinden dört yıl geçti, hâlâ işimi yapıyorum. Zaten iş de aramıyorum, mesleğimi arıyorum. Bu kitap,

bir anı ya da biyografi değil. Kendi tanıklığımdan AKP ve cemaat iktidarında medyanın biat yolculuğunu anlattım.

“Bu kadar da olmaz!” denilen o kadar çok şey yaşandı ki, sayfalar yetmedi. Eminim eksiği de çoktur. AKP/cemaat ortaklığında oluşturulan Neo-Türkiye’nin ne hale geldiğini önce MİT sonra dersane savaşında herkes gördü. Ben erken gördüm ve bedelini ağır ödettiler.

Bu kitapta kişisel bir hesap ve intikama dair hiçbir şey yok. Sadece medyaya nasıl diz çöktürüldüğü ve medya mensuplarının omurgasızlığı var. Dört yılda uğradığım linç, tecrit ve gaddarlığı da anlatmadım. Deneyimli bir gazeteci olarak medyada sansür ve otosansürün kronolojik tarihini not düştüm, analiz ettim.

Yakından tanık olduğum “Adalet ve Kalkınma Partisi/Fethullah Gülen Cemaati” koalisyonunun yaptığı 3 Temmuz Darbesi’nin sifrelerini de anlattım.

Kitabın sonunda benimle yapılan röportajlar var. Yapıldıkları dönemdeki analizler ve değerlendirmeler bugüne de ışık tutuyor.

AKP de cemaat de yarattıkları ülkeye “yeni Türkiye” diyorlar, bense Neo-Türkiye diyorum. Nedir Neo-Türkiye? Üç tane sacayağı vardır: “Önce suçlu yarat sonra delil uydur...” “Gizli tanık açık iftira...” “Polis/savcı/medya şeytan üçgeni...” Uygur ve demokratik her toplum ve ülkeyle arasında derin bir uçurum yaratan Neo-Türkiye’nin sacayakları hümanizmin, doğa sevgisinin, merhametin, dayanışmanın, paylaşımın böğrüne saplanan bir hançerdir aslında. Bu hançerin kanlı ve kirli maşası olan medya, yaşanan her şeyde suç ortağıdır. Buna aracılık eden ve onurlarını satanlar, insanlık suçu işlediler. Bu suçu fütursuzca işlemek için haber merkezlerini insansızlaştırdılar. Haber merkezlerini hükümet ve cemaat komiserlerinin basiretsiz, çapsiz, vicdansız ellerine teslim ettiler.

Sanırım 2004 yılıydı. “Bizim Çocuklar” diye bir yazı yazmıştım. Şöyle diyordum o yazıda:

“Bu bir ‘Bizim Çocuklar’ manifestosudur aslında. Bizim çocuk-

lar medya arka bahçelerinin Don Kişot'larıdır. Sunulanı kabul etmek yerine reddetmeyi seçerler. Apolet gibi taşımazlar kendilerine sunulan her şeyi. Bireysel ahlakları, her türlü toplumsal ve güdüsel ahlaktan daha üstündür. Maskesizdirler ve de efendisizdirler. O yüzden medyanın ön bahçelerinde göremezsiniz onları. Ne zaman ön bahçeye çıksalar kısarlar seslerini, boğmak isterler. Para ve meta ekmez onlar. İnsan ekerler. Bireysel becerileri, yetenekleri ve zekâları hep üstündür. Çünkü hayatın kaynağından beslenirler. Seyirci değildirler, katılımcıdır. Kendilerine nasıl davranılmasını istiyorlarsa başkalarına da öyle davranırlar. Yürekli ve vicdanlı insanlardır. Başkalarının kötülüğüne neden olmaktansa, kendilerine zarar verirler. Aldatmanın, yalan söylemenin, dolap çevirmenin, kurnazlık etmenin kendilerini küçülteceğini bilirler. Aşkı da bilirler, sevgiyi de. Dostturlar, arkadaştırlar, sevgilidirler ama hepsinden önemlisi insandırlar. Bir insanı yargılamak yerine fikri yargırlar. Yaşadığımız dünyada en kolayı ruhunu satmaktır. Bizim çocuklar zor olanı tercih eder, ruhlarını korurlar. Vücudun ve ruhun bütün işlevlerinin bireysel ve özel olduğunu bilirler. O yüzden devretmezler. Yaratıcıdır, elden düşmeci değildirler. 'Ben demiştım oldu' duygusunun keyfini sürmek için insanlara kara çalmazlar. İtaatten başka hiçbir şey öğrenmemiş insanlardan sınırsız itaat görmenin zevkini tatmak istemezler. Gemileri bir yerlere gitmek için değil, bir yerlerden uzaklaşmak içindir. Oyunu sahnede oynamazlar, seyircilerin kalbinde oynarlar. Ekipçi değildirler ama ekip ruhunu bilirler. İnsani olan her şeye sağ gösterip sol vuran sahte hümanistlerin ahlak duvarıdır onlar. Medyada bizim çocukların karşısına bir set çıkarlar Sol'dan darbelilerdir. Bir püriten gibi Bizim Çocuklar avına çıkarlar haber merkezlerinde. Ahlak duvarına toslamaktan korkarlar ve onun için yok etmek isterler. Kendi ahlaksızlıklarını ve başarısızlıklarını örtmek için sizi huysuz, geçimsiz ve kavgacı ilan ederler... Haber merkezlerinde ne yaşıyorsa bilin ki Bizim Çocuklar'ın ya hiç olmaması ya da çok az kalmasındandır. Bakın haber merkezlerine eğer

Bizim Çocuklar yoksa, yaşadığınız cehennem o yüzdendir. Bizim Çocuklar'ın yoklukları cehennemin öbür adıdır...”

Bugün “Bizim Çocuklar” haber merkezlerinden sürgün edildi. Haber merkezleri gazeteci adı altında mücahitlere, kurşun askerlere, para için onurunu namusunu satanlara tahsis edildi. Az sayıda da olsa var hâlâ Bizim Çocuklar, onlara selam olsun. Hep dediğim gibi, cesaret de bulaşıcıdır. Hayat kendi dengesine, medya da kendi işlevine öyle ya da böyle dönecek. Yeter ki Bizim Çocuklar’a göz kulak olun. “Zamanın ruhuna rağmen varım” diyenlere selam olsun...

1. BÖLÜM

ABLUKA'DAN ÖNCE

Televizyonda “bir kelime” kullandım, bütün hayatım değişti. Aslında Türkiye de değişiyordu. Değişti de... 27 yıllık meslek hayatımda iktidar/medya/sermaye üçgeninde çok şeye tanıklık ettim. Ama 11 yıllık AKP iktidarı boyunca yaşananlar, güçler arasındaki ilişki ya da güçler ayrılığının çok ötesinde bir süreç...

AKP iktidarda güçlendikçe medyada hizaya çekme, had bildirme ve son olarak da biat ettirme aşamaları yaşandı. Bu üç aşamada medyada önemli görevlerde bulundum. Bu üç evrenin de en yakın tanıklarından ve bedelini en ağır ödeyenlerinden biriyim. 24, NTV ve son olarak Türkiye'nin en önemli itiraz süreci Gezi Direnişi'ne denk gelen kısa “Artı 1” dönemlerini anlatacağım. Bu anlatılanlar mesleki bir anı olmaktan çok, medyanın yaşadığı metamorfozun tanıklığı olsun istiyorum. Hadi o zaman, hep birlikte medyanın biat yolculuğuna çıkıyoruz.

“Gerçekleşmeyen Projeler” dalında mansiyon aldığım günlerdi. Entertainment kanal için seyircili ana haber ve tematik, haber kanalı için de “moderatör” formatı geliştirmiştım. Haber kanalları ise “bülten haberciliği” yapıyorlardı. Önemli bir son dakika gelişmesi olduğunda “son dakika” yayınına geçiliyordu. Bu da hız ve reflekslerde sorun yaratıyordu. Yayına girene kadar önemli anlar kaçıyordu. “Moderatör” formatıyla habere en kısa sürede ulaşım

aktarmak büyük avantaj sağlayacaktı. Köklü NTV ve sonrasında dinamik yayıncılığı ile Habertürk ve uluslararası bir markanın arkasında sıkışmış ama bir türlü hamle yapamayan CNN Türk haber televizyonculuğunun üç önemli kuruluşuydu. Bu kadar güçlü rakiplere karşı farklı ve bambaşka bir yol izlenmeliydi. Kafamda her şeyi bitirdiğim, hatta hayali yayına geçtiğim günler yaşıyordum. Haber/spor/program/film/belgesel ana ekseninde farklı bir kanal dönüp duruyordu aklımda. Fakat ne mecra vardı, ne sermaye vardı. Baktım olacak gibi değil, yıllardır yazmak istediğim kitap için İstanbul'dan ayrılmaya karar verdim. Biraz birikmiş param vardı. Bozcaada'ya gidip kitabımı yazacaktım. Adı *Kaygan Kırılar* olacaktı. Farklı hayatların kesiştiği bir novella yazacaktım.